

Κατερίνα Σταθοπούλου

Harmony

ή

*Η Ανταρσία των
Κεφαλιών*

2019

Η Κατερίνα Σταθοπούλου γεννήθηκε στην Αθήνα. Κατάγεται από την Αργολίδα, όπου μεγάλωσε, και την Κύπρο. Είναι ηθοποιός και νομικός. Απόφοιτος της Δραματικής Σχολής «Μοντέρνοι Καιροί» και της Νομικής Σχολής Δημοκρατείου Πανεπιστημίου Θράκης. Φοιτά στο τμήμα Αγγλικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Έχει συνεργαστεί με το Ίδρυμα Κακογιάννη «*Η Αρρώστια της Νιότης*» σκην. Κοραή Δαμάτη, το Θέατρο Βαφείο «*Οι Στρουθοκάμηλοι*», το Τρένο στο Ρουφ, το Θέατρο Παραμυθίας, το ΔΗΠΕΘΕ Κομοτηνής, Topolovgrant Festival κ.α. Έχει παρακολουθήσει σεμινάριο συγγραφής μυθιστορήματος στο Κέντρο Ελληνικών Σπουδών Πανεπιστημίου Harvard, με τον Στρατή Χαβιαρά, το 3^ο εργαστήριο Νέων Θεατρικών Συγγραφέων (ΕΝΘΕΣΥ) στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, το 5^ο Εργαστήριο Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής με τον Θανάση Τριαρίδη, καθώς και τη Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία με εισηγητές τους Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη και Θανάση Τριαρίδη.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6944318116

Email: catstath@gmail.com

Το θεατρικό έργο γράφτηκε στα πλαίσια του Πέμπτου Εργαστηρίου Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θανάση Τριαρίδη με θέμα την ανάσταση.

Το θεατρικό έργο *Harmony ή Η Ανταρσία των Κεφαλιών* της Κατερίνας Σταθοπούλου διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τη συγγραφέα.

Πρόσωπα:

7 μουσικοί:

Ντόρης

Ρενάτα

Μίμης

Φάπας

Σολεδάδ

Λαίς

Σήφης

Μαέστρος

2 Βοηθοί: *Διευθυντής Σκηνης και Σκηνικώς Διευθόνων*

Περίληψη

Στην πολιτεία Harmony, τα πράγματα είναι αλλιώς. Οι εργαζόμενοι είναι αυτοί που αξιολογούν και προσλαμβάνουν τους εργοδότες τους, ύστερα από δοκιμασίες, ανάλογα με την εμπειρία, τις ικανότητες καθώς και τις συστατικές επιστολές από προηγούμενους υπαλλήλους.

Ο Μαέστρος προσπαθεί απεγνωσμένα να προσληφθεί, από τους μουσικούς της ορχήστρας, του «Cine Parla». Παρουσιάζει τα χαρίσματά του, δεν καταφέρνει όμως να τους πείσει. Καταφεύγει στο υπέρτατο κόλπο εντυπωσιασμού, σ' ένα κρεσέντο επίδειξης ταλέντου και ικανοποίησης των μελλοντικών παρτενέρ - υπαλλήλων του. Ξεκινάει το κεφάλι του και το πετάει πάνω στο πεντάγραμμο. Το κεφάλι καρφώνεται και ηχεί σα νότα. Στον αυχένα του Μαέστρου ξαναφυτρώνει ένα κεφάλι. Επαναλαμβάνει το κόλπο επτά φορές. Μια μελωδία γεννιέται από τα κομμένα του κεφάλια. Κάποιοι κριτές λιποθυμούν, κάποιοι ερεθίζονται. Ένα απρόσμενο γεγονός οδηγεί στην ανταρσία των κεφαλιών. Εγλωβίζουν τους μουσικούς και τον Μαέστρο στον ιστό του πενταγράμμου τους. Ποιος θα κυριαρχήσει σε ποιον; Ποιος θα γίνει Μαέστρος απόψε;

ΣΚΗΝΗ 1

Σκαρφαλωμένος σ' ένα κρεμασμένο σκοινί, εισβάλλει στον εναέριο χώρο της σκηνής ο Μαέστρος, αιωρούμενος σαν τον μετρονόμο, απ' άκρη σ' άκρη.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Θηλυκά Αρσενικά Ουδέτερά μου πλάσματα. Γήινα θηλαστικά μου. Με δική σας ευθύνη, απόψε θα μυηθείτε στο λαμπερό μας σκότος, το βουβό μας αραμπέσι, την ανοδική μας πτώση. Εντός ολίγου αρχίζει το υπερθέαμα των ιπτάμενων κεφαλιών. Όσοι το έχετε μετανιώσει, οι έξοδοι κινδύνου – δεν υπάρχουν. Όσοι πάλι αγοράσατε εισιτήριο για τις στροβιλιζόμενες σπλήνες, αυτές εμφανίζονται την άλλη Πέμπτη. Παρακαλούμε όσα θα δείτε, να μην τα δοκιμάσετε στο διπλανό σας και να απενεργοποιήσετε τα εγκεφαλικά σας κύτταρα.

Μπροστά σας, η Ρενάτα, εξαιρετική στην κολορατούρα.

Πίσω της η Σολεδάδ, η άτονη τονικότητα.

ΡΕΝΑΤΑ: Σταμάτα να τρως.

ΣΟΛΕΔΑΔ: Μια μπουκιά μόνο, ζαλίζομαι.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Μα να τονε, ξεπροβάλλει ο Ντόρης, ο Σφορτσάντος. Πάνω στο σβέρκο του κάθεσαι η Λαΐς, η Δια-φωνία.

ΝΤΟΡΗΣ: Σας θέλω σοβαρές, όπου να' ναι έρχεται.

ΛΑΪΣ: Σε παρακαλώ συνάδελφε, ο λόγος μας αξίζει όσο ο δικός σου. Τουλάχιστον!

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Ο Φάπας με το tremolo και ο Σήφης, της μονωδίας τ' όργιο.

ΦΑΠΑΣ: Ελάτε, ελάτε τώρα, πάλι τα ίδια, ωωω.

ΣΗΦΗΣ: Εσύ, τι το παίζεις, ειρηνοποιός; Πάρε εδώ τη θέση σου, και άσε τους να βγάλουν τα μάτια τους.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Κι ο Μίμης το ισοκράτημα.

ΜΙΜΗΣ: Λοιπόν, να συντονιστούμε. Πώς θα κάτσουμε για να είμαστε πιο επιβλητικοί;

ΛΑΪΣ: Με διάταξη προεδρείου.

ΝΤΟΡΗΣ: Εσύ θα κάτσεις στην προεδρική;

ΣΟΛΕΔΑΔ: Το σωστό είναι να καθόμαστε εναλλάξ.

ΣΗΦΗΣ: Σιγά, θα πνιγείς.

ΜΙΜΗΣ: Σσσσς, έρχονται!

ΡΕΝΑΤΑ: Φαίνομαι αρκετά αυστηρή;

ΝΤΟΡΗΣ: Αφέντρα.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Καλώς ήρθατε στη Harmony!

Μπαίνουν στη σκηνή οι δύο βοηθοί, ο Διευθυντής Σκηνης και ο Σκηνικός Διευθύνων, αρπάζουν το σκοινί του Μαέστρου και το τινάζουν μέχρι να τον ρίξουν απότομα κάτω. Τον ακινητοποιούν και ξετυλίγουν το κοστούμι του, δηλαδή ένα ένδυμα- σεντόνι που φέρει ενσωματωμένες συστατικές επιστολές και περγαμηνές. Ο Μαέστρος αναπηδά όρθιος, με το βρακί καθώς οι δύο βοηθοί σαλπίζουν στ' αυτιά του την έναρξη της δοκιμασίας. Οι μουσικοί έχουν πάρει θέση οπαδών στην κερκίδα, στη δεξιά μεριά της σκηνης.

ΜΙΜΗΣ: Καλησπέρα σας.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Κα

ΛΑΪΣ: Δε σας δώσαμε το λόγο.

ΝΤΟΡΗΣ: Πώς σου φαίνεται;

ΡΕΝΑΤΑ: Εκ πρώτης όψεως, δεν εντυπωσιάστηκα.

Οι δύο βοηθοί γυρνούν το Μαέστρο, το πίσω προς και φαίνεται το σκισμένο βρακί του.

ΣΟΛΕΔΑΔ: Αχου, το, ντρέπεται.

ΜΙΜΗΣ: Αποκαλυφθήκατε.

Οι βοηθοί επαναφέρουν τον Μαέστρο στην εμπρόσθια θέση.

ΛΑΪΣ: Βλέπουμε εδώ, είστε ο Μαέστρος, (ο Μαέστρος υποκλίνεται και ανοίγει σε αποτυχημένο σπαγγάτο, φαίνεται ότι πόνεσε και παραμένει εκεί) με την ειδικότητα του Μαέστρου και βρίσκεστε απόψε ενώπιόν μας υποψήφιος για τη θέση του...

ΣΗΦΗΣ: Του Μαέστρου συναδέλφισσα. Τα γυαλιά είναι γοητεία, μη φοβάσαι.

ΦΑΠΑΣ: Με συγχωρείτε, περιμένει ο άνθρωπος.

ΡΕΝΑΤΑ: Πώς κοιτάει έτσι.

ΣΗΦΗΣ: Δεν καταλαβαίνει. Χα!

ΣΟΛΕΔΑΔ: Έχετε στρες;

ΜΙΜΗΣ: Αυτές είναι οι περγαμηνές σας;

ΝΤΟΡΗΣ: Μα γιατί δε μιλάει;

ΦΑΠΑΣ: Φαίνεται λίγο δυσκοίλιος.

ΣΗΦΗΣ: Μουγκό μαέστρο φέρανε.

ΣΟΛΕΔΑΔ: Καλέ κύριε, μιλήστε μας.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Έχω το λόγο;

ΛΑΪΣ: Ω, μα φυσικά αγαπητέ μου.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: *(ορθώνεται)* Ναι, είμαι ο Μαέστρος και λαμβάνω την τιμή να θέσω ενώπιόν σας και στη διάθεσή σας, τις περγαμηνές μου *(δείχνει το τεντωμένο σεντόνι που κρατούν οι βοηθοί πίσω του, αριστερά και δεξιά του, γεμάτο με γράμματα)*

ΝΤΟΡΗΣ: Ε, καλά, δε θα κάτσουμε να τα διαβάσουμε όλα αυτά τώρα, πες μας μια περίληψη.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Μάλιστα. Γεννήθηκα με μουσικό αυτί

ΦΑΠΑΣ: Ποιο από τα δύο;

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Το δεξί

ΛΑΪΣ: Α, δεν αρχίζουμε όμορφα.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Όχι, όχι, συμπτωματικό ήταν. Γεννήθηκα λοιπόν, στο μέσον μιας συναυλίας που παρακολουθούσαν οι γονείς μου, μεταξύ όμποε και ντουντούκ

Οι βοηθοί ροχαλίζουν

ΡΕΝΑΤΑ: Έχει πολύ ακόμα;

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Όχι, εντάξει. Σπούδασα Ανωτάτη Δυσαρμονία Δίεση και Δυσπραγία.

ΜΙΜΗΣ: Πού δουλέψατε αγαπητέ, στο προκείμενο.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Έχω μαθητεύσει πλάι στους καλύτερους δασκάλους

ΝΤΟΡΗΣ: Δου-λειά. Δουλειά κύριέ μου. Τι μας ενδιαφέρουν οι μαθητείες. Α, νομίζω έχουμε ένα θεματάκι στην επικοινωνία.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Ε..επιτρέψτε μου. Εργάστηκα στην καλύτερη συμφωνική ορχήστρα

ΛΑΪΣ: Την ποια;

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Οι παρόντες εξαιρούνται φυσικά, εννοώ την καλύτερη του Φαγκότου

ΜΙΜΗΣ: Στην πολιτεία Harmony, έχετε δουλέψει;

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Ό..όχι, έχω μόλις λίγους μήνες που ήρθα.

ΣΟΛΕΔΑΔ: Α, δεν είστε από δω. Και θέλετε να γίνετε ο Μαέστρος μας.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Το είχα όνειρο από παλιά να εργαστώ μαζί σας, θα είναι τιμή μου να μπορέσω να σας διευθύνω.

ΡΕΝΑΤΑ: Δείξτε μας τι μπορείτε να κάνετε. Κάντε μας να πιστέψουμε σ' εσάς.

ΣΗΦΗΣ: Μα γιατί δεν κουνιέται;

Οι βοηθοί χτυπούν πιάτα μπροστά στο πρόσωπο του Μαέστρου.

ΛΑΪΣ: Γνωρίζετε τη διαδικασία, σε περίπτωση που μας απογοητεύσετε;

ΜΙΜΗΣ: Όχι ακόμα Λαΐς, όχι ακόμα.

ΦΑΠΑΣ: Κύριε, εσάς λέμε.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Με συγχωρείτε. Κρυνώ λιγούλακι.

ΝΤΟΡΗΣ: Α, μα ναι, παρντόν, εμάς μας συγχωρείτε.

ΛΑΪΣ: Ο Διευθυντής Σκηής να φορέσει στον μαέστρο τη μπέρτα και ο Σκηινικός Διευθύνων να τοποθετήσει τις περγαμηνές στο αρχείο μας. Μας επιτρέπεται να κρατήσουμε τις περγαμηνές σας, σωστά; Εάν δεν είναι το τυχερό σας τώρα, ίσως για μια επόμενη φορά.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Μα ναι, ναι, φυσικά

Ο Διευθυντής Σκηής πίσω από τον Μαέστρο, τον τυλίγει με τη μπέρτα, χαμηλώνει και περνά το χέρι του μπροστά, κουνώντας ρυθμικά τα κρυμμένα γεννητικά όργανα του Μαέστρου. Ο Σκηινικός Διευθύνων τυλίγει το σεντόνι – περγαμινή γύρω από μια σφουγγαρίστρα και βουτώντας την στον κουβά, σφουγγαρίζει γεμίζοντας μελάνια το πάτωμα.

Ο Μαέστρος μιμείται τον ήχο της καμπάνας και ακολουθεί την κίνηση που του επιβάλλει ο Διευθυντής Σκηής.

ΛΑΪΣ: Τι είναι αυτό; Έχετε στύση;

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Όχι, όχι, οφθαλμαπάτη!

ΣΟΛΕΔΑΔ: Α, δεν έχετε....

ΣΗΦΗΣ: Παραλίγο γαμώτο

ΜΙΜΗΣ: Ευτυχώς αγαπητέ, γιατί δεν προβλέπεται στην προκήρυξη.

Ο Μαέστρος παρατηρεί το σφουγγάρισμα.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Οι περγαμηνές μου! (λιποθυμά)

ΣΚΗΝΗ 2

Ο Μαέστρος είναι στο πάτωμα και όλη η ορχήστρα είναι γύρω του. Σιγά σιγά συνέρχεται από τη λιποθυμία.

ΡΕΝΑΤΑ: Σφυγγμό, δεν έχει σφυγγμό.

ΣΗΦΗΣ: Αυτός χέστηκε απ' το φόβο του.

ΛΑΪΣ: Μα αν είναι δυνατόν, έρχονται υποψήφιοι για μια τόσο απαιτητική θέση με μηδέν αντοχές.

ΣΟΛΕΔΑΔ: Τ' αυτάκια του, τρίψτε του τ' αυτάκια του.

ΦΑΠΑΣ: Εγώ λέω να τα τραβήξουμε κιόλας.

ΝΤΟΡΗΣ: Τεμπέληδες. Φυγόπονοι. Δεν υπάρχουν εργατικοί εργοδότες σήμερα.

ΜΙΜΗΣ: Ανοίγει τα μάτια του!

ΡΕΝΑΤΑ: Είστε καλά;

ΛΑΪΣ: Ωραία δάχτυλα έχει. Να κρατήσουμε τουλάχιστον αυτά, ε, τι λέτε;

ΜΙΜΗΣ: Ωωω, από τώρα; Ήθελα να παίζω λίγο ακόμα.

ΣΗΦΗΣ: Φέρτε μέσα το αλυσοπρίονο.

Εισέρχονται οι βοηθοί κουβαλώντας ένα βαρύ αλυσοπρίονο – αντίκα.

ΝΤΟΡΗΣ: Πιάστε τον, ανοίξτε τον.

Οι βοηθοί ανοίγουν τα πόδια του Μαέστρου, που βρίσκεται ακόμη ξαπλωμένος, σε στάση γέννας.

ΛΑΪΣ: Τραβήξτε να ελέγξουμε την ελαστικότητά του.

ΣΟΛΕΔΑΔ: Δεν αντιδρά. Δεν ανοίγει το στόμα του.

ΝΤΟΡΗΣ: Άρα αντέχει κι άλλο, τραβάτε.

ΣΗΦΗΣ: Αφού δεν αντιδρά, ας δοκιμάσουμε κατευθείαν τα δάχτυλα.

ΡΕΝΑΤΑ: Αντιδρά! Προσπαθεί να τα κρύψει.

ΦΑΠΑΣ: Έχει τρομοκρατηθεί.

ΜΙΜΗΣ: Σας παρακαλώ, διατηρείστε την ψυχραιμία σας αγαπητέ, είναι μέρος της διαδικασίας.

ΛΑΪΣ: Ό,τι και να του κάνουμε, δε μας σταματά. Μα είναι Μαέστρος, αυτός;

ΝΤΟΡΗΣ: Πετάξτε τον! Να περάσει ο επόμενος!

ΛΑΪΣ: Ο επόμενος που θα μας αποδειξει ότι θέλει πιο πολύ τη θέση.

Οι βοηθοί έχουν πιάσει το Μαέστρο από τους ώμους και τα πόδια και τον κάνουν κούνια, μια – δυο – τρεις, ετοιμάζονται να τον πετάξουν με φόρα, πάνω στο κοινό. Οι γυναίκες μουσικοί, συνοδεύουν με τη φωνή τους τη διαδικασία με φιλές κορώνες.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Σταματήστε! Σταματήστε!

ΡΕΝΑΤΑ: Επιτέλους.

ΜΙΜΗΣ: Ε, μα, μιλήστε αγαπητέ. Δώστε μας εντολή, αλλιώς οι μουσικοί σας, συνεχίζουν.

Οι μουσικοί πηγαίνουν και κάθονται ξανά στις θέσεις οπαδών.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Έχετε δίκιο, έχετε δίκιο, έχασα τις αισθήσεις μου, με συγχωρείτε.

ΝΤΟΡΗΣ: Ω, μα φυσικά. Ανθρώπινο, μπορεί να συμβεί στον κάθε υποψήφιο.

ΛΑΪΣ: Ελπίζω να μη μας παρεξηγήετε. Η αίσθηση του χιούμορ είναι απαραίτητη στην ορχήστρα μας.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: *(προσπαθώντας να γελάσει έντονα και ασταμάτητα)* Α, μα φυσικά. Το διασκέδασα, διασκέδασα πολύ.

ΦΑΠΑΣ: Έχει γούστο. Καλό σημάδι.

ΣΟΛΕΔΑΔ: Γλυκούλης είναι μωρέ.

ΡΕΝΑΤΑ: Λοιπόν. Τι μας έχετε ετοιμάσει; Πώς θα μας ερεθίσετε;

ΣΗΦΗΣ: Δεν του το 'χω. Με τίποτα. Γιατί δεν περνάμε στον επόμενο, μωρέ;

ΦΑΠΑΣ: Σήφη περίμενε, δεν τελείωσε η συνέντευξη του υποψηφίου.

ΜΙΜΗΣ: Είμαστε όλοι αυτιά.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Πάμε να παίξουμε ένα ζωηρό Concertino! *(Κουνάει απότομα το χέρι του και ξεσπάει σε ουρλιαχτό πόνου)*

ΝΤΟΡΗΣ: Τι είναι αυτά;

ΜΙΜΗΣ: Έχετε κάποιο πρόβλημα;

ΛΑΪΣ: Ε, βέβαια έχει. Ο τένοντας τον σφάζει.

ΜΙΜΗΣ: Μα αγαπητέ μου, είναι δυνατόν, να έρχεστε υποψήφιος για τέτοια θέση, με ελαττωματικό τένοντα; Ώρα είναι να μας πείτε, ότι έχετε και νεκρό κυνόδοντα.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Όχι, όχι, από τον ενθουσιασμό μου ήταν, δε θα επαναληφθεί. Πάμε

ΡΕΝΑΤΑ: Δε μας αρέσει το Concertino.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Ας πάμε τότε για ένα pianissimo.

Η ορχήστρα ξερνάει κρεμασμένη από τις θέσεις της.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Με συγχωρείτε, ήθελα να πω ένα pizzicato.

Η ορχήστρα γυρνάει και δείχνει τα οπίσθιά της στο Μαέστρο, χτυπώντας τα ρυθμικά.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Ένα πρελούδιο!

ΣΟΛΕΔΑΔ: Αρκετά! Σας παρακαλώ, για το καλό σας, κάντε μας να σας ακολουθήσουμε. Διευθύνετέ μας σωστά, ερεθίστε μας.

ΛΑΪΣ: Προφανώς δε μπορεί, ο κύριος. Ας μην τον πιέζουμε άλλο.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Πιέστε με, είμαι στη διάθεσή σας.

ΣΗΦΗΣ: Όχι, αφού το ζητάει ο άνθρωπος. Δε θα τον βγάλουμε από τώρα εκτός παιχνιδιού. Ε, Μίμη;

ΜΙΜΗΣ: Δε νομίζω ν' αντέξει.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Αντέχω. Παρακαλώ δοιμάστε με!

ΝΤΟΡΗΣ: Πάρτε το αλυσοπρίονο.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Το... Μάλιστα.

ΦΑΠΑΣ: Ωραία, για να ζυπνάμε λίγο.

ΝΤΟΡΗΣ: Σταθείτε εκεί, στη μέση της σκηνής, με τα μάτια στον κόσμο. Οι βοηθοί θα πάρουν θέση αριστερά και δεξιά πίσω σας. Ο ένας – δεν ξέρουμε ποιος - θα κρατάει στα χέρια του ένα βιολί στραντιβάριους, ο άλλος θα κρατάει μονάχα τη ζωή του. Βάλτε μπρος το αλυσοπρίονο και μην κοιτάτε πίσω.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Μα...τι δοκιμασία είναι αυτή;

ΛΑΪΣ: Έχετε κάποια αντίρρηση; Έχετε κάποιο λόγο, πάνω στις θεσμοθετημένες διαδικασίες επιλογής των εργοδοτών μας;

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Όχι, όχι, παρακαλώ, μη με παρεξηγείτε.

ΜΙΜΗΣ: Συνεχίστε λοιπόν, υπάκουα. Αποδείξτε μας πόσο πολύτιμο είναι για εσάς να πάρετε τη θέση, να γίνετε Ο ΜΑΕΣΤΡΟΣ στην καλύτερη ορχήστρα της Harmony, στην ορχήστρα του Cine Parla!

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: *(κουνώντας ενθουσιασμένος το αλυσοπρίονο)* Θα κάνω ό,τι μου πείτε! Δικιά μου είναι η θέση! Τη διεκδικώ!

ΝΤΟΡΗΣ: Χαίρομαι που συνεννοούμαστε. Λοιπόν, έχετε μόνο μια ευκαιρία. Ένα μόνο χτύπημα. Θα χτυπήσετε προς τη μία πλευρά με το αλυσοπρίονο. Είτε θα κόψετε στη μέση το βιολί, είτε ένα βοηθό. Είστε έτοιμος;

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Έτοιμος

ΝΤΟΡΗΣ: Είστε έτοιμος;

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Έτοιμος

ΟΛΗ Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ: Είστε έτοιμος;

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Έτοιμος

ΟΛΗ Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ: Avanti Μαέστρο

Avanti Μαέστρο

Avanti Μαέστρο

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Δε μπορωωω

Οι βοηθοί αστραπιαία περνούν μια θηλιά στα πόδια του Μαέστρου, η άκρη της θηλιάς σηκώνεται απ' το ταβάνι με μηχανισμό και ο Μαέστρος βρίσκεται κρεμασμένος ανάποδα.

ΣΙΩΠΗ.

ΣΚΗΝΗ 3

ΛΑΪΣ: Δε νομίζω ότι έχουμε να πούμε κάτι άλλο.

ΜΙΜΗΣ: Είναι ολοφάνερο, μας απογοητεύσατε πανηγυρικά.

(Οι βοηθοί φυσάνε τρομπέτες!)

ΡΕΝΑΤΑ: Διαφεύσατε τις προσδοκίες μας, για ένα Μάεστρο

ΛΑΪΣ: που θα καταστρέψει τα παλιά στεγανά της μουσικής

ΦΑΠΑΣ: ρισιάροντας

ΣΟΛΕΔΑΔ: ακροβατώντας

ΦΑΠΑΣ: μεταξύ ζωής και θανάτου, δείχνοντάς μας το πρωτοποριακό

ΣΟΛΕΔΑΔ: το πέρα από κάθε φραγμό...

ΝΤΟΡΗΣ: Πώς να σας εμπιστευτούμε για αυτή την τόσο σημαντική θέση;

ΣΗΦΗΣ: Βοηθοί, να περάσει ο επόμενος.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Όχι όχι σας εκλιπαρώ. Έχω ανάγκη αυτή τη θέση. Είμαι καιρό χωρίς δουλειά. Έχω πάθει σύνδρομο στέρησης δημιουργικής διεύθυνσης. Αρχίζω να δίνω εντολές στους ανθρώπους στο δρόμο. Οι περγαμηνές μου ήταν το μόνο κοστούμι που μου είχε απομείνει. Σε λίγο θα βρεθώ κι εγώ στο δρόμο, και ποια πολιτεία χρειάζεται ένα Μάεστρο να διευθύνει τη ροή των πεζών στις διαβάσεις...

ΝΤΟΡΗΣ: Μην το λέτε, εκεί θα μπορούσατε να είστε εξαιρετικά χρήσιμος.

ΜΙΜΗΣ: Ας του δώσουμε άλλη μια ευκαιρία.

ΣΗΦΗΣ: Ε, όχι! Ντόρη;

ΣΟΛΕΔΑΔ, ΡΕΝΑΤΑ, ΦΑΠΑΣ: Ναι, ναι, ας του δώσουμε.

ΜΙΜΗΣ: Υποψήφιε εργοδότη μας. Αυτοσχεδίασε. Η θέση αυτή είναι ζήτημα ζωής και θανάτου, για σένα, αλλά και για όλους τους υπολοίπους υποψηφίους εκεί έξω. Μπορείς εσύ να νικήσεις το θάνατο; Η μουσική μπορεί. Εσύ;

ΛΑΪΣ: Ε, δε θα του δώσουμε και μασημένη τροφή.

ΡΕΝΑΤΑ: Μπορείς να αναστήσεις πεθαμένους με τη μουσική σου; Μπορείς να κάνεις μια ορχήστρα να παραληρεί και να σε ακολουθεί πιστά και φανατισμένα; Μπορείς να γίνεις ηγέτης και θεός μας; Σε προκαλούμε.

ΣΟΛΕΔΑΔ: Ναι ναι κι εγώ σε προκαλώ.

ΣΗΦΗΣ: Εσύ μη χάσεις.

ΦΑΠΑΣ και μετά όλοι μαζί: ΜΑΕΣΤΡΟΣ! ΜΑΕΣΤΡΟΣ! ΜΑΕΣΤΡΟΣ!

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: *(ανοίγει τα χέρια διάπλατα, κρεμάμενος σε ανάποδο σταυρό)*
Κατεβάστε με!

ΛΑΪΣ: Βοηθοί, κατεβάστε τον. Συνάδελφοι, συγκαλώ έκτακτη γενική συνέλευση.

Στις θέσεις των φιλάθλων, οι μουσικοί κάνουν μια φωλιά με τα σώματά τους και οχλαγωγούν, μη δίνοντας σημασία στα παθήματα του Μαέστρου.

Ο Διευθυντής Σκηνής γαργαλάει τα γυμνά πόδια του Μαέστρου, μέχρι που αυτός μένει ξέπνοος, με τα χέρια ακόμη τεντωμένα. Τότε ο Σκηνικός Διευθύνων με το δοξάρι του στραντιβάριους, τρυπάει το Μαέστρο στο πλευρό, αλλά αυτός δεν αντιδρά πια.

ΡΕΝΑΤΑ: Καλέ, ο υποψήφιος πέθανε.

ΣΗΦΗΣ: Α, και κατά τ' άλλα οριζόταν ότι θέλει τη δουλειά! Μωρέ εγώ τα λέω, αλλά πού...

Ο Μαέστρος βγάζει ένα ρόγχο, σα να έχει πάθει αναρρόφηση.

ΣΟΛΕΔΑΔ: Ζει! Ζει! Αναποδογυρίστε τον! *(τον επαναφέρουν στα πόδια του)*

ΝΤΟΡΗΣ: Και πετάζτε τον έξω. *(Ο Μαέστρος παραπαίει όρθιος)*

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Τι;

ΛΑΪΣ: Να περάσει ο επόμενος. *(Οι βοηθοί τον κλωτσάνε, ο ένας στον άλλον)*

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Μα είπατε ν' αυτοσχεδιάσω

ΜΙΜΗΣ: Αλλάξαμε γνώμη.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Μου δώσατε άλλη μια ευκαιρία.

ΝΤΟΡΗΣ: Είπαμε ψέμματα.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Δεν έχω τελειώσει ακόμη.

ΣΟΛΕΔΑΔ: Πώς κάνεις έτσι, όλες το 'χουμε ζήσει αυτό.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Μα πώς μπορείτε;

ΡΕΝΑΤΑ: Ω, ασκώντας εξουσία, στα πλαίσια του κανιβαλιστικού συστήματος.

ΦΑΠΑΣ: - Δυνατό παρατεταμένο ροχαλητό -

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: *(δίνοντας γονατιά στον Βοηθό, πάνω στον οποίο έπεσε, και απειλώντας τον άλλον που έτρεξε να βοηθήσει, να κάτσει σε απόσταση)*

Έχετε δίκιο. Ώρα για το Colpo Grosso. Ετοιμαστείτε να καλλιάσουν οι κλούβιες ωοθήκες σας, - *ιαχές χαράς από τη μισή ορχήστρα*

Τα αποστεωμένα σας μυαλά - *ιαχές χαράς από τη μισή ορχήστρα*

Τα ζαρωμένα σας παπαράκια - *ιαχές χαράς από τη μισή ορχήστρα*

Ο Μαέστρος φιλάει θβουρηχτά και στιγμιαία τον Ντόρη στο στόμα, και χαϊδεύει από απόσταση με το ακροδάχτυλο το αυτί της Λαΐδας. Αυτή καβαλάει τον Ντόρη στην πλάτη και αρχίζουν και τρέχουν, οργάζοντας αφηνιασμένοι. Ο Φάπας μιμείται τον Μαέστρο και χαϊδεύει με το ακροδάχτυλο το αυτί της Ρενάτας.

ΡΕΝΑΤΑ: Ω-ω-ω-ω-ω Φάπα...

ΦΑΠΑΣ: Ρενάτα Ω-ω-ω-ω-ω...

Τον καβαλάει και αυτή και τα δύο ζεύγη κοκορομαχούν οργάζοντας. Ο Μαέστρος τους χαζεύει, βάζει το χέρι στο βρακί του και βγάζει ένα πούρο που το καπνίζει, καθώς βάζει στοιχήματα με τους υπολοίπους μουσικούς για το ποιος θα κερδίσει.

ΣΗΦΗΣ: Τι κάνει αυτός; Καταλαβαίνετε τι κάνει; Σταματήστε τον!

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Εσείς το ζητήσατε, τέρμα το διάλειμμα, τα κεφάλια έξω

ΣΗΦΗΣ: Μας επηρεάζει. Το βλέπετε; Μας ελέγχει. Κόφτο!

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Μαέστρο χρειάζεστε. Εσείς το ζητήσατε. Θέλουμε αίμα;

ΟΡΧΗΣΤΡΑ (εκτός του Σήφη) Ναiiiiiiiiii

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Θέλουμε αίμα;

ΟΡΧΗΣΤΡΑ *(η κοκορομαχία έχει σταματήσει, πλησιάζουν και φωνάζουν, εκτός του Σήφη)* Ναiiiiiiii

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Στις προσταγές σας. Προσοχή: ακολουθούν σκληρές εικόνες. *(στους Βοηθούς, που υπακούνε)* Σφραγίστε τις πόρτες!

ΛΑΪΣ: *(έχει συνέλθει ελαφρώς)* Δε δικαιούστε

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Ω, μα οι υποψήφιοι πρέπει να είναι ανταγωνιστικοί. Δε φεύγει κανείς! Όσοι εδώ μέσα έχουν πρόβλημα με την καρδιά τους, λυπάμαι πολύ.

ΝΤΟΡΗΣ: Σηκωθήκαν οι μπαγιέτες να βαρέσουν τις παλάμες.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Στα πλαίσια πάντα του κανιβαλιστικού συστήματος. *(στους Βοηθούς)* Σηκώστε το κλειδί του Sol.

ΡΕΝΑΤΑ: Αρχίζει να γίνεται ενδιαφέρον.

Οι βοηθοί τοποθετούν το τεράστιο κλειδί του Sol στο επίσης τεράστιο πεντάγραμμο τοίχου.

ΦΑΠΑΣ: Για να δούμε.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Προς αποφυγήν οποιασδήποτε υπόνοιας, τοποθετείστε όλοι τα χέρια σας πάνω στα μάγουλά σας. Βοηθοί, ελέγξτε το κοινό, αν τα βάζουν όλοι. *(Οι βοηθοί κατεβαίνουν στο κοινό, ο Μαέστρος αρπάζει το σκοινί της έναρξης και ταλαντώνεται ξανά ως μετρονόμος)* Για να βεβαιωθούμε, ρίξτε όλοι από μια φάπα-

ΦΑΠΑΣ: Γουστάρωωωω

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Στον διπλανό σας. Για ν' ακούω ΦΑΠ – ΦΟΥΠ *(αυτομαστιγώνεται στον αέρα, ταλαντευόμενος)*

ΦΑΠ – ΦΟΥΠ – Βοηθοί, όποιος δεν υπακούει, ρίξτε του φάπα εσείς

ΦΑΠ - ΦΟΥΠ

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Έχετε όλοι κεφάλι; Υπάρχει κανείς που δεν έχει;

ΣΗΦΗΣ: Εγώ.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Βάλτε όλοι τα χέρια ανάμεσα στα μπούτια. Βοηθεί, το κοινό.
(*γυρίζοντας στον Σήφη*) Υπάρχει κανείς που δεν έχει;

ΣΗΦΗΣ: Έξω

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Στα πλαίσια της διαδικασίας, οι ορχήστρες απαιτούν χιούμορ και αλληλεγγύη.

ΣΗΦΗΣ: Έξω

ΜΙΜΗΣ: Έχουμε όλοι κεφάλι. Ας προχωρήσουμε.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: (*κατεβαίνοντας απ' το σκοινί*) Εγώ έχω κεφάλι;

ΡΕΝΑΤΑ: Έχεις κεφάλι.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Όλοι μαζί. Εγώ έχω κεφάλι;

ΟΛΟΙ: Έχεις κεφάλι.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Εγώ έχω κεφάλι;

ΟΛΟΙ: Έχεις κεφάλι.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: ΘΑΛΑΤΤΑ! ΘΑΛΑΤΤΑ! ΝΤΟ! (*Ξεκολλάει το κεφάλι του – σκοτάδι μόνο στο κεφάλι- και το πετάει πίσω, στο πεντάγραμμο τοίχου, στερεώνοντάς το, στη νότα Ντο, για δευτερόλεπτα μένει ακέφαλος και αμέσως σηκώνεται ένα ίδιο κεφάλι από τον αυχένα του – κραυγές απ' όλες τις υψίφωνες- η νότα Ντο πατημένη και αυτές συντονίζονται*)

ΝΤΟΡΗΣ: Τι κάνει ο τύπος

ΣΗΦΗΣ: Τι έκανες ρε καριόλη; Τι έκανες ρε καριόλη;

ΜΙΜΗΣ: Τι είναι αυτά;

ΦΑΠΑΣ: Πωωωωωωωωωω

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Η συμφωνία συνεχίζεται. Βοηθεί, σταθείτε στις άκρες. Το επόμενο, μπορεί να βγει offside. (*ζανά σκοτάδι στο κεφάλι του, φως ανάβει, ζαναφυτρώνει το δικό του, δεν ξέρουμε πού είναι αυτό που ξεκόλλησε*)

ΛΑΪΣ: Πού πήγε; Πού πήγε;

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Για ψαχτείτε, ψαχτείτε παρακαλώ, μπορεί να έχει πέσει στα πόδια σας.

ΡΕΝΑΤΑ: Σβήνω

ΣΟΛΕΔΑΔ: Κάτι πιάνω, κάτι πιάνω!

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Μπλοφίτσα...ΝΤΟ! (ανάβει φως και φαίνεται στερεωμένο και το δεύτερο κεφάλι στη νότα Ντο, μένει και αυτή πατημένη)

ΦΑΠΑΣ: Γουστάρω!

ΣΗΦΗΣ: Έχω χεστεί.

ΜΙΜΗΣ: Σταματήστε τον.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Σκασμός! Η μελωδία έχει αρχίσει και ο Μαέστρος, είμαι εγώ.

ΣΟΛΕΔΑΔ: Αρχίζει να μ'αρέσει.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Εθελοντές, θέλω εθελοντές. Βοηθοί, ψάξτε το κοινό, αν δε βρεθεί εθελοντής, επιτάξτε τον. Απόψε γράφουμε μουσική. Δε σηκώνονται; Δεν είναι ανάγκη, από τη θέση τους, επιτάσσονται.

(σκοτάδι στην αίθουσα – ουρλιαχτά)

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Κοιτάξτε το διπλανό σας, έχει κεφάλι; Πιάστε τα μάγουλά σας, έχετε μάγουλα;

ΝΤΟΡΗΣ: Κάτι άλλο, δεν ξέρεις να παίζεις; Πολύ μονότονο, αδερφέ μου.

ΜΙΜΗΣ: Μη τον ερεθίζετε, πρέπει να σταματήσει.

ΛΑΪΣ: Μου 'ρχεται εμετός

ΡΕΝΑΤΑ: Αυτός είναι ήδη πολύ ερεθισμένος

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Σολάρω απόψε! (συνεχίζει, ξεκολλάει τρίτο κεφάλι, το καρφιτσώνει στη νότα 2)

ΝΤΟΡΗΣ: Πού θα φτάσει;

ΛΑΪΣ: Ας τον πετάξουν έξω οι βοηθοί, πού είναι οι βοηθοί

ΦΑΠΑΣ: Αφήστε να το κάνει όλο, πολύ ωραίο κόλπο.

ΣΗΦΗΣ: Εσύ σκάσε. (Βουλώνει το στόμα του Φάπα)

ΣΟΛΕΔΑΔ: (δαγκώνει το χέρι του Σήφη) Εσύ να σκάσεις, εμάς μας αρέσει. Συνέχισε!

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Ζητάτε, υπακούω. (συνεχίζει, ξεκολλάει τέταρτο κεφάλι, το καρφιτσώνει στη νότα 3)

ΦΑΠΑΣ: Τρελαίνομαι

ΡΕΝΑΤΑ: Αρχίζει να μ' αρέσει και μένα

ΜΙΜΗΣ: Ντάξει, είναι σίγουρα πρωτότυπο

ΝΤΟΡΗΣ: Χασμωδία όμως, ακούω χασμωδία

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Πιο γρήγορα λοιπόν. Γεννιέμαι από τις στάχτες μου. Φυτρώνω απ' τον αυχένα μου. (συνεχίζει, ξεκολλάει πέμπτο κεφάλι, το καρφιτσώνει στη νότα 4)

ΦΑΠΑΣ: Ουάου

ΣΟΛΕΔΑΔ: Καλέ, μια χαρά ακούγεται.

ΛΑΪΣ: Διώξτε τον

ΜΙΜΗΣ: Να τ' ακούσουμε όλο πρώτα.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Στο ρυθμό. Η μουσική μου νεκρανασταίνει. Είμαι Ο Μάεστρος. (συνεχίζει, ξεκολλάει έκτο κεφάλι, το καρφιτσώνει στη νότα 5)

ΝΤΟΡΗΣ: Κάτι δεν πάει καλά εδώ, φίλε.

ΣΗΦΗΣ: Πες τα και δε μπορώ να κουνηθώ

ΝΤΟΡΗΣ: Μας δουλεύει ο τύπος, δε μπορεί

ΛΑΪΣ: Δεν αντέχω άλλο

ΜΙΜΗΣ: Εγώ νομίζω ότι αυτή είναι πολύ σοβαρή υποψηφιότητα για τη θέση. Εύγε!

PENATA: Πώς τα καταφέρνει;

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Συνθέτουμε! Δημιουργούμε! Harmony! Η θέση είναι δικιά μου! (συνεχίζει, ξεκολλάει έβδομο κεφάλι, το καρφίτσώνει στη νότα 6)

Η μελωδία που έχει συνθέσει ο Μαέστρος είναι ζωνρή μουσική βωβού κινηματογράφου. Τα κεφάλια παίζουν μουσική, η ορχήστρα σιγά σιγά υπακούει κι αυτή, και κουνιούνται στις θέσεις τους, σαν να παίζουν εκείνοι μουσική, μετακινούμενοι ελαφρώς στο χώρο, σα να χορεύουν σχεδόν στατικά. Ο Μαέστρος διευθύνει και τα κεφάλια στο πεντάγραμμο και την ορχήστρα, αρχίζουν και συμμετέχουν και με φωνή και ο ρυθμός γίνεται όλο και πιο γρήγορος.

ΣΚΗΝΗ 4

Η Σολεδάδ εκστασιασμένη, πάνω στο κρεσέντο της μελωδίας, τρέχει από τη θέση της ορχήστρας, σα να δραπετεύει, και αρπάζει ένα κεφάλι από το πεντάγραμμο. Το χώνει ανάμεσα στα μπούτια της και το τρίβει μανιωδώς, ανεβάζοντάς το σταδιακά, προς το στήθος της. Το κεφάλι δε μπορεί να πάρει ανάσα, πνίγεται, προσπαθεί ν' αντιδράσει, μόλις βρει δέρμα, τη δαγκώνει δυνατά.

ΚΕΦΑΛΙ 7: Μπχχχ Γκχχχχ

ΣΟΛΕΔΑΔ: Δάγκωνε, δάγκωνε. Έτσι. Τι δυνατό κεφάλι! Έτσι. Φάε με, κόψε με κομμάτια! Αχ! Με μάτωσες!

ΚΕΦΑΛΙ 7: Καλά σου έκανα!

ΣΟΛΕΔΑΔ: Αααχ! (πετάει το κεφάλι)

ΚΕΦΑΛΙ 7: Φτου! Σιχαμένη (τα υπόλοιπα κεφάλια σταματάνε να παίζουν μουσική)

ΚΕΦΑΛΙ 1: Τι συμβαίνει;

ΣΟΛΕΔΑΔ: Να χαθείς! Με μάτωσες

ΚΕΦΑΛΙ 7: Καλά σου έκανα!

ΚΕΦΑΛΙ 2: Τι έγινε, σε άρπαξε;

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Τι συμβαίνει, γιατί σταματήσαμε;

ΚΕΦΑΛΙ 3: Όχι ρε παιδιά, ρε παιδιά, χάθηκε η μελωδία.

ΡΕΝΑΤΑ: Σολεδάδ! Έλα δω

ΚΕΦΑΛΙ 4: Πάμε πάλι από την αρχή;

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Στις θέσεις σας όλοι.

ΚΕΦΑΛΙ 5: Αυτή τα φταίει όλα. Μας το χάλασε.

ΚΕΦΑΛΙ 7: Αυτή η βρωμιάρα η ανώμαλη

ΣΟΛΕΔΑΔ: Σιάσε γιατί

ΚΕΦΑΛΙ 6: Ωπα, ώπα. Γιατί, τι;

ΡΕΝΑΤΑ: Σολεδάδ, τώρα!

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Δεν είναι τίποτα, δεν είναι τίποτα, συμβαίνουν αυτά στις ζωντανές εκτελέσεις

ΚΕΦΑΛΙ 7: Γιατί, τι θα μου κάνεις;

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Λίγο η έξαψη της δημιουργίας...

ΣΟΛΕΔΑΔ: Τι θα σου κάνω;

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Λίγο η δημιουργική έξαψη...

ΜΙΜΗΣ: Σολεδάδ στη θέση σου

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Υπάρχει, έτσι, μια ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα

ΣΗΦΗΣ: Άστην λίγο, να χαζέψουμε

ΚΕΦΑΛΙ 7: Ναι τι θα μου κάνεις;

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Πάμε πάλι ορχήστρες μου!

ΣΟΛΕΔΑΔ: Ε να *(σηκώνει το χέρι να χαστουκίσει το Κεφάλι 7 που τη δάγκωσε, αλλά τη σταματά η φωνή)*

ΛΑΪΣ: Μη!

ΚΕΦΑΛΙΑ: *Ιιιιιιιιιι (και μετά άκρα σιωπή, τα κεφάλια ακίνητα την καρφώνουν με το βλέμμα)*

ΝΤΟΡΗΣ: Μαζέψτε την

ΣΗΦΗΣ: Όχι να δούμε πώς θα τα βγάλει πέρα μόνη της

ΦΑΠΑΣ: Ναι, χαχα

ΚΕΦΑΛΙ 6: ΘΑΛΑΤΤΑ! ΘΑΛΑΤΤΑ!

Τα 7 Κεφάλια με άγρια γέλια και ιαχές πολεμικές δαγκώνουν τις γραμμές του πενταγράμμου και τα 2 σκοινιά που έχει χρησιμοποιήσει πριν ο Μαέστρος, τα τυλίγουν στον αυχένα τους και υπερίπτανται τραγουδώντας σε όλη την αίθουσα, πάνω από τα κεφάλια των θεατών, περικυκλώνοντάς τους. Οι Βοηθοί παρακολουθούν το θέαμα μαγεμένοι, φουρούν τρομπέτες στο ρυθμό των κεφαλών.

Ίπταμαι Ίπταμαι

Στον αέρα πετάω

Εξυψώνομαι

Ελεύθερος

Από ψηλά σε κοιτάω

Ίπταμαι Ίπταμαι

Τη ζωή μου ορίζω

Εσένα γι' αφέντη μου

Δε σ' αναγνωρίζω

Ίπταμαι Ίπταμαι

Αέρα αναπνέω

Το θάνατο νίκησα

Με θάρρος πια το λέω

Ίπταμαι Ίπταμαι

Προς την Ελευθερία

Τρέμε τρέμε εσύ

Πατώ στην Ανταρσία

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Ανταρσία! Ανταρσία! Κατεβείτε κάτω! Πού τα μάθατε αυτά;

ΚΕΦΑΛΙ 6: Θάλαττα, θάλαττα! Η κραυγή της γέννησής μας, του αποκεφαλισμού σου, της ανεξαρτησίας μας.

ΚΕΦΑΛΙ 1: Τα μάθαμε τα κόλπα, τι νόμιζες;

ΚΕΦΑΛΙ 2: Επιτέλους! Είμαστε ψηλά! Σαν τη μελωδία μας, δεν υπάρχει άλλη!

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Στις θέσεις σας αμέσως, και φτιάξτε το πεντάγραμμο, έχουμε δουλειά.

ΝΤΟΡΗΣ: Όχι, εσύ δεν έχεις δουλειά πια. Τι γίνεται εδώ μέσα;

ΛΑΪΣ: Το «κολπάκι» σας έχει πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις.

ΜΙΜΗΣ: Δε σε υπακούνε πια

ΡΕΝΑΤΑ: Ούτε τα κεφάλια σου δε μπορείς να μαζέψεις.

ΣΟΛΕΔΑΔ: Εγώ τουλάχιστον γλίτωσα απ' τα δόντια του. Αχ

ΦΑΠΑΣ: Εσύ σκασμός γιατί εσύ φταις, αχαλίνωτη

ΣΗΦΗΣ: Αντί να την πληρώσει αυτή, τα βάλανε με όλους μας

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Παρεξήγηση, παρεξήγηση αγαπητή ορχήστρα – ενσώματη. Οι κεφαλές μου...κάνουν αστεία, να ξεμουδιάσουν και να γελάσουμε λιγούλακι, τι λέτε; Αχαχαχα, το πιστέψατε; Χαίρομαι, χαίρομαι, αυτό σημαίνει ότι το *Colpo Grosso* είναι πολύ πετυχημένο!

ΡΕΝΑΤΑ: Ποιος τα τρώει αυτά;

ΚΕΦΑΛΙ 1: Κυρίες και κύριοι, ενσώματοι θεατές, μη φοβάστε. Πετάμε πάνω από τους συναδέλφους μας, τις κεφαλές σας, και δε θα σας πειράζουμε.

ΚΕΦΑΛΙ 2: Δε θα φύγει κανείς απόψε, κάναμε επανάσταση!

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Μα ενάντια σε ποιον;

ΚΕΦΑΛΙ 3: Για μάντεψε

ΚΕΦΑΛΙ 4: Καλά κατάλαβες

ΚΕΦΑΛΙ 5: Δε σ' έχουμε πια ανάγκη

ΚΕΦΑΛΙ 6: Κάτω ο αποκεφαλισμός

ΚΕΦΑΛΙ 7: Ζήτω ο αποκεφαλισμός

ΚΕΦΑΛΙ 1: Καταγγέλλουμε απάνθρωπες συνθήκες εργασίας

ΚΕΦΑΛΙ 2: Καταγγέλλουμε το άγχος του αποχωρισμού

ΚΕΦΑΛΙ 3: Καταγγέλλουμε την εκμετάλλευσή μας προς δικό σου όφελος

ΚΕΦΑΛΙ 7: Καταγγέλλουμε και τα βυζιά

ΚΕΦΑΛΙ 4: Όλα;

ΚΕΦΑΛΙ 7: Ναι, όλα

ΚΕΦΑΛΙ 1: Καταγγέλλουμε τη δοκιμασία του υποψηφίου

ΚΕΦΑΛΙ 2: Απάνθρωπη, α...κέφαλη

ΡΕΝΑΤΑ: Μα εμείς βρε κουτά, είμαστε συνάδελφοι

ΚΕΦΑΛΙ 3: Επειδή έχεις κεφάλι;

ΡΕΝΑΤΑ: Επειδή είμαστε όλοι μουσικοί...μέλη της ορχήστρας του

ΝΤΟΡΗΣ: Ναι, ναι, εμείς είμαστε σαν εσάς

ΚΕΦΑΛΙ 6: Όχι, εσείς είστε εργαζόμενοι και μας κρίνετε αν θα μας προσλάβετε.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Ναι, εσείς είστε μαζί μου, οι κεφαλές μου, σάρκα εκ της σαρκός μου, είμαστε οι εργοδότες που κρίνονται.

ΚΕΦΑΛΙ 3: Μη μας μπερδεύεις, εμείς σου κάναμε ανταρσία!

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Αίμα μου είστε, θιασός μου

ΛΑΪΣ: Εσείς είστε εργαζόμενοι δικοί του, στην ίδια θέση μ'εμάς. Είμαστε το ίδιο.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Όχι, δεν είναι με το μέρος σας, αυτά είναι δημιουργήματά μου.

ΚΕΦΑΛΙ 4: Εργαζόμενοι σου είμαστε

ΡΕΝΑΤΑ: Έτσι μπράβο, εργαζόμενοι εμείς, εργαζόμενοι κι εσείς. Αυτός είναι ο μοναδικός εργοδότης.

ΚΕΦΑΛΙ 5: Ναι αλλά εσείς μας κρίνετε. Κι αυτόν κι εμάς μαζί.

ΚΕΦΑΛΙ 7: Κι εσείς φταίτε. Δηλαδή αυτή.

ΣΟΛΕΔΑΔ: Μην τολμήσεις να πλησιάσεις.

ΚΕΦΑΛΙ 7: Δεν έχω ανάγκη. Σας κρατάμε όλους στο χέρι.

ΣΟΛΕΔΑΔ: Πού μας κρατάτε;

ΚΕΦΑΛΙ 6: Κόψε τις ειρωνείες

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Ας σοβαρευτούμε. Επιτέλους, τι ζητάτε;

(Τα κεφάλια κοιτάζονται αμήχανα)

ΣΚΗΝΗ 5

ΚΕΦΑΛΙ 5: Αγαπητό κοινό, αγαπητή ορχήστρα, θα σας σεβαστούμε σαν αιχμαλώτους, παρακαλώ να ανησυχείτε.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Τι ανοησίες είναι αυτές, αστεία το λένε τα παιδιά, αστεία, χαχα

ΛΑΪΣ: Και τι θα μας κάνουν; Ε; Τι θα μας κάνουν; Κεφάλια είναι, δεν είναι μπράτσα! Βοηθοί, καθαρίστε τη σκηνή! Βοηθοί, κόψτε τα σκοινιά! Βοηθοί;

(Οι βοηθοί έχουν μαγευτεί από τις κεφαλές και δεν υπακούουν πια στην ορχήστρα, υποδηλώνουν την άρνησή τους επιδεινώντας τα οπίσθιά τους)

ΚΕΦΑΛΙ 6: Είναι κλειστές οι πόρτες;

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: *(τρέχοντας γύρω γύρω και κουνώντας ένα ένα στα σκοινιά που κρέμονται τα κεφάλια)*

Παιδιά, παιδιά. Κεφαλάκια μου όμορφα. Εσείς είστε εγώ. Εγώ είμαι εσείς. Εγώ ψάχνω για δουλειά. Εγώ κρίνομαι τώρα. Αν ο Μαέστρος δεν έχει δουλειά, όλα τα κεφαλάκια τα ζουμπουρλούδικα θα βρεθούν στο δρόμο. Ένα θλιβερό καραβάνι περιπλανώμενων κεφαλών, στα φανάρια της πόλης. Στην καλύτερη, ένα νούμερο σε τσίρκο, περάστε κύριε! Περάστε να θαυμάσετε! Περάστε να χλευάσετε! Περάστε να αγγίζετε κυρία! Να τρίψετε τα βυζιά σας! Τα μουσικά τερατουργήματα! Ο Μαέστρος με τις επτά κεφαλές! Οι ασώματες κεφαλές! Τη χειρότερη περίπτωση δε θέλω να την πω

ΣΗΦΗΣ: Όχι, να την πεις

ΚΕΦΑΛΙ 3 : Για πες

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Επτά εγκέφαλοι. Επτά ασώματοι εγκέφαλοι, και δη, ανεπτυγμένοι, με μουσικό τάλαντο, εντελώς ανυπεράσπιστοι από περίσσια μυική ρώμη. Επτά χρυσές ευκαιρίες για ανεξέλεγκτο επιστημονικό πειραματισμό. Επτά ληστρικοί έλεγχοι της βουλήσεως και εκμετάλλευσης του dna μας, του dna της μαεστρίας!

ΛΑΪΣ : Ακούτε το δημιουργό σας;

ΡΕΝΑΤΑ: Ακούστε τον μπαμπάκια.

ΣΗΦΗΣ: Για πρώτη φορά απόψε, τα λέει μια χαρά.

ΚΕΦΑΛΙ 3: Δε θέλω να βγω στο δρόμο

ΚΕΦΑΛΙ 1: Μη φοβάσαι

ΚΕΦΑΛΙ 3: Μα πώς θα ζήσουμε;

ΚΕΦΑΛΙ 5: Θα δουλέψεις!

ΚΕΦΑΛΙ 2: Τι δουλειά θα κάνει ένα κεφάλι;

ΚΕΦΑΛΙ 7: Ωχ, σωστά, οι περισσότεροι στη δουλειά, δε χρειάζονται κεφάλι

ΚΕΦΑΛΙ 3: Να τους ελευθερώσουμε

ΚΕΦΑΛΙ 4: Όχι! Όλοι μαζί, αντιδράσαμε!

ΝΤΟΡΗΣ: Με τούτα και με τ' άλλα λοιπόν, το παιχνιδάκι σας τελείωσε, κηρύσσω επίσημα τη λήξη της αποψινής ανταρσίας

ΚΕΦΑΛΙ 6 : Ώπα, ώπα, με ποιο δικαίωμα;

ΣΗΦΗΣ: Γιατί, τι θα μας κάνετε; Κεφάλια είστε, όχι μπράτσα.

ΚΕΦΑΛΙ 1: Σωστά...πόση δύναμη μπορεί να κρύβει ένας εγκέφαλος; Σωστά, παιδιά;

ΚΕΦΑΛΙ 2: Λίγος φλοιός, λίγο νερό, ένας πηχτός ζελές

(οργασμικά τραγουδώντας, σαν αρσενικές Σειρήνες, παρενοχλούν ιπτάμενοι, την ορχήστρα και το κοινό, οι Βοηθοί σιγοντάρουν με τα μουσικά πιάτα)

ΚΕΦΑΛΙ 3: Αχ, ο σύνδεσμος των ιπποκάμπων σου, γλυκιά συγχορδία

ΚΕΦΑΛΙ 4: Αχ, αυτή η ψαλίδα σου, με κρεσεντάρει άγρια

ΚΕΦΑΛΙ 5 : Θα ξεκουρδίσω το τετράδυμό σου πέταλο

(η ορχήστρα κινείται και κοιτά, σα μαγεμένη από σειρήνες. Ο Μαέστρος προσπαθεί ν' αρπάξει κάθε σκοινί και να πετάξει το κεφάλι κάτω, αλλά δεν τα καταφέρνει, κλείνει τ' αυτιά του)

ΚΕΦΑΛΙ 6 : Adagio, adagio στην παρεγκεφαλίδα σου

ΚΕΦΑΛΙ 7 : Στον σιώληκα, στον σιώληκα allegretto

ΚΕΦΑΛΙ 4 : Στα ημισφαίρια piacere

ΚΕΦΑΛΙ 2 : Στην παροσφρητική σου άλω, *dolcissimo* μεγάλο

ΚΕΦΑΛΙ 1 : Και ένα subito, στο μυελό σου τον προμήκη (τέλος τραγουδιού)

ΚΕΦΑΛΙ 4: Είμαστε γεννήματα του. Είμαστε Αυτός.

ΚΕΦΑΛΙ 2: Είμαστε Μαέστρος.

ΚΕΦΑΛΙ 4: Όλοι μας.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Ζαλίζομαι. Νιώθω κομμάτια

ΚΕΦΑΛΙ 1: Γνωρίζουμε το ζόρι.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Όχι!

ΚΕΦΑΛΙ 6: Γνωρίζουμε την τέχνη του αποκεφαλισμού.

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Όχι!

ΚΕΦΑΛΙ 5: Θα θέλατε να δοκιμάσετε στους δικούς σας αυχένες;

ΟΡΧΗΣΤΡΑ: (χορωδιακά) Όχι!

ΚΕΦΑΛΙ 3: Όχι έτσι. Όχι με το φόβο

ΚΕΦΑΛΙ 5: Με το φόβο και το πάθος

ΚΕΦΑΛΙ 4: Εμείς κηρύσσουμε την ελευθερία

ΚΕΦΑΛΙ 3: Εμείς γεννηθήκαμε για την ελευθερία

ΚΕΦΑΛΙ 4: Εμείς παλεύουμε για την ελευθερία

ΚΕΦΑΛΙ 5: Η δικιά μας ελευθερία σημαίνει δικιά τους καθυπόταξη

ΚΕΦΑΛΙ 1: Φοβάστε εργοδότες μας; Ωωω, μα γιατί;

ΚΕΦΑΛΙ 7: Εμείς είμαστε ταπεινές κεφαλές, κεφαλές σκυμμένες

ΚΕΦΑΛΙ 6: Είμαστε τα μάτια και τα αυτιά σας

ΚΕΦΑΛΙ 7: Τα στόματά σας

ΚΕΦΑΛΙ 6: Είμαστε στην υπηρεσία σας

ΚΕΦΑΛΙ 7: Σας ανήκουμε

ΚΕΦΑΛΙ 6: Παίξτε μας κι εμείς θα διευθύνουμε, στις προσταγές σας

ΚΕΦΑΛΙ 1: Για το καλό σας λοιπόν

ΚΕΦΑΛΙ 2: Για τη δική σας ασφάλεια

ΚΕΦΑΛΙ 1: Πλησιάστε την άκρη του σκοινιού

ΚΕΦΑΛΙ 5: Δέστε τον αυχένα σας να μην ξεκολλήσει

(η ορχήστρα υπακούει σαν υπνωτισμένη, σταδιακά στην πορεία της σκηνης, ο καθένας φτιάχνει σε κάθε άκρη σκοινιού από μια θηλιά και δένει τον αυχένα του. Επτά σκοινιά κρέμονται, στο πάνω μέρος κάθε κεφαλή, στο κάτω μέρος κάθε μουσικός. Οι Βοηθοί συνεπικουρούν στη διαδικασία και περιστρέφουν κατά βούληση τα σκοινιά, παγιδεύοντας ακόμη περισσότερο την ορχήστρα. Ο Μαέστρος αποδυναμωμένος, κάθεται στην άκρη της σκηνης)

ΚΕΦΑΛΙ 7: Έτσι μπράβο

ΚΕΦΑΛΙ 5: Αυτό είναι το μοναδικό ασφαλές σημείο

ΚΕΦΑΛΙ 1 : Ασφάλεια για την κεφαλή σας

ΚΕΦΑΛΙ 2: Κλειδώστε τον αυχένα σας

ΚΕΦΑΛΙ 5: Τώρα δε φοβάστε τίποτα

ΚΕΦΑΛΙ 6: Είστε συγκροτημένοι

ΚΕΦΑΛΙ 7: Είστε συγκρατημένοι

ΡΕΝΑΤΑ: Αυτή είναι θέση παγίδα

ΣΟΛΕΔΑΔ: Εμένα μ εξιτάρει

ΦΑΠΑΣ: Ουάου φαίνεται

ΣΗΦΗΣ: Εγώ θ' ασφαλιστώ, αρκικά ανέχτηκα

ΜΙΜΗΣ: Μα γιατί να είμαστε στο ίδιο σκοινί μ εσάς

ΝΤΟΡΗΣ: Ποιος είναι ο αρχηγός σας, να δεθώ μαζί του

ΛΑΪΣ: Γιατί εσύ στο αρχηγικό σκοινί; Δεν συναποφασίσαμε για κάτι τέτοιο

ΚΕΦΑΛΙ 1: Ο αρχηγός είναι το Νούμερο ένα. Εγώ είμαι ο Πρώτος

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Ο Πρώτος είμαι εγώ, προϋπήρχα

ΚΕΦΑΛΙ 2: Ξύπνησε ο ξεπερασμένος

ΚΕΦΑΛΙ 1: Εσύ είσαι το Μηδέν

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Το Μηδέν προηγείται του ενός

ΚΕΦΑΛΙ 1: Το Μηδέν προϋπάρχει και ξεπερνιέται

ΡΕΝΑΤΑ: Αυτή είναι θέση πνιγμού

ΣΗΦΗΣ: Σταμάτα να σπέρνεις πανικό, είμαστε ασφαλείς

ΚΕΦΑΛΙ 3: Γιατί έτσι αδέρφια;

ΚΕΦΑΛΙ 4: Εμείς δεν πρεσβεύουμε αυτό

ΚΕΦΑΛΙ 7: Άμα δε σ αρέσει ξανακάνε μας ανταρσία

Γέλανε τα κεφάλια

Γέλανε οι μουσικοί

Γέλαι ο Μαέστρος

ΚΕΦΑΛΙ 4: Μα...κεφάλι, να δένει κεφάλι;;;

ΚΕΦΑΛΙ 1: Μαέστρος δένει μουσικό

ΚΕΦΑΛΙ 6: Όχι, εργοδότης δένει εργαζόμενο

ΣΚΗΝΗ 6

ΛΑΪΣ: Πολύ σωστά. Είστε εργοδότες και κρίνεστε. Τώρα που ασφαλίσαμε τις κεφαλές μας, πείτε μας, τι ζητάτε;

ΝΤΟΡΗΣ: Η διαδικασία αξιολόγησης είναι σε εξέλιξη

ΚΕΦΑΛΙ 1: Θέλουμε δουλειά

ΚΕΦΑΛΙ 5: Θέλουμε τη θέση

ΚΕΦΑΛΙ 2: Εμείς είμαστε ο Μάεστρος τώρα

ΚΕΦΑΛΙ 3: Ο άναρχος θίασος που περνά

ΚΕΦΑΛΙ 6: Χωρίς ηγέτη

ΚΕΦΑΛΙ 4: Η ακέφαλη ομάδα

ΡΕΝΑΤΑ: Ζαλίζομαι

ΜΙΜΗΣ: Δε θα μιλάμε με όλους μαζί, ορίστε έναν αρχηγό

ΚΕΦΑΛΙ 1: Παρών

ΚΕΦΑΛΙ 3: Δε σε όρισε κανένας αρχηγό

ΚΕΦΑΛΙ 1: Είμαι ο παλαιότερος

ΚΕΦΑΛΙ 4: τα δευτερόλεπτα που προηγήθηκαν δε σου δώσανε το χρίσμα

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Να θυμίσω ότι ο μοναδικός υποψήφιος είμαι εγώ

ΚΕΦΑΛΙ 5: Εσύ ξανακοιμήσου

ΚΕΦΑΛΙ 6: Βοηθοί, δέστε τον

ΛΑΪΣ: Οι περγαμηνές του, πού είναι οι περγαμηνές του

(οι βοηθοί τον δένουν σα λουκάνικο με τις περγαμηνές)

ΚΕΦΑΛΙ 7: Εγώ είμαι αυτός που αντέδρασε, εγώ ξεκίνησα επανάσταση!

ΚΕΦΑΛΙ 6: Έτυχε και ήσουν στην άκρη και άρπαξε εσένα.

ΚΕΦΑΛΙ 5: Εσύ μόνο βυζιά δαγκώνεις, εμείς σε υπερασπιστήγαμε και τους κυκλώσαμε

ΚΕΦΑΛΙ 3: Είμαστε ομάδα, όλοι μαζί θα προσληφθούμε

ΚΕΦΑΛΙ 4: Έχει δίκιο ο αδερφός μας, όλοι είμαστε ένα

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Όλοι είστε εγώ

ΦΑΠΑΣ : Παιδιά...

ΛΑΪΣ : Υποψήφιοι εργοδότες

ΦΑΠΑΣ: Υποψήφιοι εργοδότες.. ωραία όλα αυτά, είστε ομάδα όπως κι εμείς, είμαστε δεμένοι όπως κι εσείς, αλλά

ΜΙΜΗΣ: Χρειαζόμαστε Έναν μαέστρο

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Εμένα

ΡΕΝΑΤΑ: θα πρέπει να διαλέξουμε τον καλύτερο

ΣΗΦΗΣ: Τι audition κι αυτή σήμερα!

ΣΟΛΕΔΑΔ: Αποδειξτε μας ποιος αξίζει τη θέση

ΦΑΠΑΣ: Ο καλύτερος κερδίζει

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Είστε πολύ νεαροί... Πολύ άγουροι ακόμα. Δε μπορείτε να διευθύνετε

ΚΕΦΑΛΙ 5: Εγώ μπορώ.

ΚΕΦΑΛΙ 1: Εσύ;

ΚΕΦΑΛΙ 4: Εννοείς μόνος σου;

ΚΕΦΑΛΙ 5: Εφόσον οι υπόλοιποι είναι ανεπαρκείς

ΝΤΟΡΗΣ: Μα πώς μια κεφαλή μπορεί να διευθύνει ορχήστρα; Και μάλιστα την καλύτερη ορχήστρα της Harmony;

ΚΕΦΑΛΙ 7: Το κεφάλι διαθέτει τα πιο πολλά εκφραστικά μέσα. Ας πούμε, εγώ, αντί για μπαγκέτα θα κουνάω τη γλώσσα.

ΣΟΛΕΔΑΔ: Α, τώρα τη δουλεύεις τη γλώσσα, ε;

ΚΕΦΑΛΙ 7: Προκειμένου να γίνω Μαέστρος.

ΚΕΦΑΛΙ 2: Μαέστρος με μπρίο και αστέρι, είμαι εγώ!

ΜΙΜΗΣ: Τι είναι πιο σημαντικό σε ένα κονσέρτο για σας;

ΚΕΦΑΛΙ 2: Να φαίνομαι!

ΡΕΝΑΤΑ: Εκνευρίζομαι

ΚΕΦΑΛΙ 2: Να αναδειχτώ! Πάνω απ' όλους. Όλοι εμένα θα μνημονεύουν και θα μ' αναζητούν.

ΡΕΝΑΤΑ: Ηδονίζομαι. Πες μου κι άλλα

ΚΕΦΑΛΙ 2: Εγώ θ' απογειώσω την ορχήστρα!

ΡΕΝΑΤΑ: Αισθάνομαι συγκλονισμένη

ΝΤΟΡΗΣ: Άλλος;

ΚΕΦΑΛΙ 5: Να ρουφήξω απ' τους άλλους ό,τι καλύτερο έχουν

ΣΗΦΗΣ: Αυτός είσαι. Υγράνθηκαν τα ρουθούνια μου

ΚΕΦΑΛΙ 5: Αν οι υπόλοιποι κλώσουν να βγουν μπροστά, πατάω εγώ πάνω τους. Κάποιος πρέπει να σώσει την κατάσταση.

ΣΗΦΗΣ: Εσύ θα πάς μπροστά

ΝΤΟΡΗΣ: Άλλος; Άλλος; Εσείς;

ΚΕΦΑΛΙ 4: Σημασία έχει να δέσει η ομάδα, μόνο τότε το κονσέρτο απογειώνεται

ΜΙΜΗΣ: Τι πνεύμα αλληλεγγύης! Τι επαγγελματισμός!

ΚΕΦΑΛΙ 4: Όλοι μαζί αναδεινύονται, ή όλοι μαζί βουλιάζουν.

ΜΙΜΗΣ: Πυρακτώνομαι. Σωτάρονται τα κύτταρά μου και σβήνουν με κρασί

ΚΕΦΑΛΙ 1: Η ομάδα είναι τίποτα, αν λείπει ο αρχηγός. Ο αρχηγός ηγείται, ο αρχηγός είμαι εγώ.

ΝΤΟΡΗΣ: Τέτοιοι Μαέστροι μας χρειάζονται

ΚΕΦΑΛΙ 1: Κάποιος πρέπει να πάρει την ευθύνη. Την πρωτοβουλία. Τη δόξα

ΝΤΟΡΗΣ: Ε, μα άμα είσαι γεννημένος γι' αυτό. Οι μπάλες σε τρελό χορό!

ΚΕΦΑΛΙ 6: Τι είναι αυτά, σημασία έχει, ν' ανάβουν λίγο τα αίματα. Χωρίς ένταση, μουσική δε γεννιέται.

ΣΟΛΕΔΑΔ: Επιτέλους, κάποιος το είπε.

ΚΕΦΑΛΙ 6: Θέλει χτύπο, θέλει κρότο! Πώς να το κάνουμε!

ΣΟΛΕΔΑΔ: Κι ας γίνουν οι μπαγκέτες τυρί για μακαρόνια! Πανηγυρίζουν οι σάλπιγγες!

ΚΕΦΑΛΙ 3: Κρατήστε τα ηνία σας. Αρμονία πάνω απ' όλα. Ούτε περισσότερο, ούτε λιγότερο.

ΦΑΠΑΣ: Αυτός είσαι! Σηκώθησαν οι τρίχες των αυτιών μου

ΚΕΦΑΛΙ 3: Κωφεύουνε στη Harmony. Μα θέλει κέντρα, όχι άκρα.

ΚΕΦΑΛΙ 7: Είστε όλοι λάθος κι εκνευριστικοί. Αντίδραση κι ανατροπή!

ΛΑΪΣ: Έτσι εξελίσσονται όλα!

ΚΕΦΑΛΙ 7: Αν καταρρέει η μελωδία, τη διαμελίζεις και την ξαναχτίζεις.

ΛΑΪΣ: Παίρνεις φόρα και κουτουλάς. Αχ στραγγίζονται οι σιελογόνοι μου

ΝΤΟΡΗΣ: Νομίζω πως

ΜΙΜΗΣ: Κι εγώ το νομίζω

ΡΕΝΑΤΑ: Εγώ είμαι σίγουρη

ΣΟΛΕΔΑΔ: Μα γιατί να διαλέξουμε;

ΣΗΦΗΣ: Έλα ντε

ΦΑΠΑΣ: Αφού ο καθένας κάτι βρήκε

ΛΑΪΣ: Τους χρειαζόμαστε όλους. Ο καθένας τον δικό του, προσωπικό Μαέστρο. Να το ανακοινώσω;

ΝΤΟΡΗΣ: Γιατί εσύ;

ΜΙΜΗΣ: Άσε την, και κοντεύει να στραγγαλιστεί από τη μέθη

ΛΑΪΣ: Ιπτάμενες κεφαλές, προσλαμβάνετε ως Μαέστροι στο Σινέ Πάργλα, στην καλύτερη ορχήστρα της Harmony!

ΣΚΗΝΗ 7

ΚΕΦΑΛΙ 2: Χαρμόσυνο το νέο που άκουσαν τ' αυτιά μας

ΚΕΦΑΛΙ 5: Επιτέλους

ΚΕΦΑΛΙ 7: Δικαίωση

ΚΕΦΑΛΙ 6: Η θέση είναι δικιά μας

ΚΕΦΑΛΙ 3: Ήρθε η ώρα;

ΚΕΦΑΛΙ 4: Πανηγυρίστε.

ΚΕΦΑΛΙ 1: Ας πιάσει ο καθένας σας, τη θηλιά – ε...την ασφάλεια που του αρμόζει, και πάμε για κρεσέντο!

ΡΕΝΑΤΑ: Αυτόν εκεί, τι θα τον κάνουμε;

ΣΗΦΗΣ: Βοηθοί, πετάξτε τον έξω!

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Περιμένετε

ΝΤΟΡΗΣ: Ο χρόνος σας έληξε

ΜΙΜΗΣ: Ο μαέστρος ευρέθη

ΛΑΪΣ: Λυπούμαστε πολύ

ΣΗΦΗΣ: Θα φύγετε μόνος σας ή να σας τυλιζουμε σε πακέτο;

(κεφάλια και μουσικοί γελάνε άγρια και χλευαστικά)

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Θα τυλιχτώ μόνος μου

ΡΕΝΑΤΑ: Αργείτε όμως

ΣΟΛΕΔΑΔ: Ανυπομονούμε να μας αφήσετε μόνους, με τους μαέστρους μας

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Αφήστε με ν' αποχαιρετίσω το κοινό μου, μια τελευταία φορά να με αποθεώσει

(με στομφώδη τραγικό τρόπο, βγαίνει μπροστά ως εξάγγελος, και οι κρεμάμενοι 14 πίσω βγάζουν ήχους, σιγοντάροντας σα χορός τραγωδίας)

ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Ω τιμημένες κεφαλές της πολιτείας Harmony

Πανέμορφες σα μέδουσες

Με τη νωθρή βουλή σας

Στου περιεχομένου σας τη φύση τη νεκρή

Ορκίζομαι και λέγω

Εκδιώκομαι αδίκως

Κλωτσηδόν από εμπρός σας

Επτάκις αποκεφαλισμένος από δικό μου χέρι

Επτάκις προδοθείς απ' το αίμα μου το ίδιο

Θύτης και θύμα

Θύμα και θύτης

Της εξουσίας

Συστήματος κανιβαλιστικού

Μόνο εφόδιο η σάρκα μου

Ω πόσο αξίζει ένας μαέστρος χωρίς τους μουσικούς του

Εγώ που ήρθα ιπτάμενος

Τώρα πεζός να φεύγω

Μούσα Ευτέρπη που τον αυλό σου παίζεις

Απόλλωνα και Διόνυσε, με τη χρυσή σου λύρα,

Δώστε συγχώρεση σ' αυτούς που

Τι πράττουν, δεν κατέχουν

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΕΣ ΜΑΖΙ, ΠΝΙΓΟΜΕΝΟΙ,
ΗΔΟΝΙΖΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΑΔΟΝΤΕΣ ΟΛΟΙ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΠΑΡΑΦΩΝΙΑ 7 ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ 7 ΜΑΕΣΤΡΩΝ

Ανταρσία Ανταρσία

Κεφαλές στην εξουσία

Τυλιχτείτε στα δεσμά

Να πετάξετε ψηλά

Είσαι ο Μαέστρος μου

Είμαι ο Μουσικός σου

Σε διατάζω όμως εγώ

Για καλό δικό σου

Ποιος είναι πάνω

Ποιος αποκάτω

Λίγο με νοιάζει από ψηλά

Ούτε όταν σέρνομαι στο χώμα

Μόν' να περνώ εγώ καλά

Σφίξτε σκοινιά

Πάμε ψηλά

Εισπερματώστε

Εισπερματώστε

Ο Μανδραγόρας σας γαργαλά

Σφίξτε σκιοινιά

Πάμε ψηλά

Εισπερματώστε

Εισπερματώστε

Ο Ηγεμόνας σας γαργαλά